

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 618/21
20.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА адвоката Далибора Катанчевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр.13/21 од 19.04.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Далибора Катанчевића, донео је након већања и гласања, дана 20.09.2021. године,

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К бр.13/21 од 19.04.2021. године само у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА претходно у смислу одредбе члана 67 став 1 КЗ **ОПОЗИВА** условну осуду по пресуди Вишег суда у Београду К бр.165/20 од 21.02.2020. године, па му казну затвора у трајању од 3 (три) месеца по наведеној пресуди узима као утврђену, задржавајући му као правилно утврђену казну затвора у трајању од 3 (три) године због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, па га применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54, 60 и 63 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 2 (два) месеца у коју казну му урачунава време проведено у притвору од 03.12.2020.године до 19.04.2021.године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 19.04.2021.године, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне

санкције која се састоји у лишењу слободе, док се жалба браниоца окривљеног **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у преосталом непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.13/21 од 19.04.2021.године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 03.12.2020.године до 19.04.2021.године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 19.04.2021.године, па надаље, с тим што мера може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

Првостепеном пресудом према окривљеном АА на основу одредбе члана 87 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге канабис (марихуана) у количини од 16,228 грама.

Истом пресудом окривљени АА је на основу одредбе члана 264 ЗКП обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће првостепени суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Београду због повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду преиначи тако што ће прво утврдити да је повређен кривични закон и применом одредбе члана 67 став 1 КЗ опозвати условну осуду која је изречена окривљеном АА пресудом Првог основног суда у Београду К бр.165/20 од 21.02.2020.године и казну затвора у трајању од 3 месеца узети као утврђену, а потом му утврдити казну затвора у дужем трајању, али не краћем од 3 године и 4 месеца за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и осудити га на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци или побијану пресуду укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

-бранилац окривљеног АА адвокат Далибор Катанчевић из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног огласи кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ и осуди га на блажу казну затвора у коју ће му урачунати време проведено у притвору, као и на мери забране напуштања стана, или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби је бранилац ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа када се о жалбама буде одлучивало.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж бр.678/21 од

08.07.2021. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји као основану жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побијану пресуду преиначи у оквиру основа дела и правца побијања који су истакнути у жалби, а да се жалба браниоца окривљеног АА адвоката Далибора Катанчевића одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Далибора Катанчевића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба ВЈТ-а у Београду је основана, док је жалба браниоца окривљеног неоснована.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Далибора Катанчевића указује се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и то да је изрека пресуде неразумљива, противуречна датим разлозима при чему у побијаној пресуди нису дати разлози о одлучним чињеницама, а такође је изостала и оцена изведених доказа, тако да је нејасно на основу чега је првостепени суд донео одлуку.

Насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, по оцени Апелационог суда првостепени суд је након свестране оцене и анализе изведених доказа у побијаној пресуди дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, при чему побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка обзиром да је изрека пресуде разумљива и сходно утврђеном чињеничном стању потпуна, а такође је првостепени суд у побијаној пресуди дао свестрану оцену и анализу изведених доказа.

Надаље се жалбеним наводима браниоца окривљеног оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и указује да је првостепени суд сам исконструисао чињенично стање мењајући га од оног чињеничног стања које је опредељен диспозитивом оптужног акта, чиме је првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП јер је првостепени суд прекорачио оптужбу. Ово са разлога што је оптужницом окривљеном АА стављено на терет да је дана 03.12.2020. године у Београду у вечерњим часовима свестан свог дела и његове забрањености чије извршење је хтео, неовлашћено ради продаје преносио супстанце које су проглашене за опојну дрогу и то канабис, дакле временски период кривичног дела је опредељен само на дан 03.12.2020.године, али се првостепени суд недопустиво упустио у анализирање одређених чињеница које ни на који начин нису смеле бити цењене у овом поступку, а поготово не за осуђујућу пресуду, а које се тичу периода који претходи оном који је опредељен у диспозитиву оптужног акта. У вези са изнетим кад се изврши анализа свих изведених комуникација недвосмислено се може закључити да се све те поруке односе на период од пре више месеци у односу на дан који је наведен као дан када је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим. Првостепени суд утврђује да је окривљени 03.12.2020.године држао и преносио ради даље продаје опојну дрогу и то утврђује на основу порука које је

окривљени размењивао са трећим лицима у фебруару и марту 2020.године, дакле пре више од девет месеци у односу на дан кад му је стављено на терет да је извршио кривично дело, при чему је обавеза суда да се креће у границама оптужног акта и на основу расположивих доказа донесе одлуку да ли је доказано да је критичном приликом дана 03.12.2020.године преносио опојну дрогу, или је пак држао опојну дрогу за сопствену употребу.

Насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је након свестране оцене и анализе изведених доказа ценећи одбрану окривљеног АА, исказе саслушаних сведока и писане доказе, одлучне чињенице, као и чињенично стање, како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних околности дела у свему правилно и потпуно утврдио и за свој чињенично правни закључак дао детаљне, јасне и аргументоване разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени и који се жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводе у сумњу.

Окривљени АА у својој одбрани није оспорио чињеницу да је од њега, критичном приликом дана 03.12.2020.године док се налазио у возилу марке "Мерцедес" регистарских таблица којим је управљао ББ и то на месту сувозача, при чему се у возилу налазио и ВВ, када су заустављени од стране УКП Четвртог одељења уз асистенцију Интервентне јединице 92 и након његовог личног прегледа, пронађено и од њега привремено одузето 25 пластичних ЗИП пакетића са укупно 16,228 грама опојне дроге канабис, као и 12.000,00 динара и мобилни телефон.

Оно што је спорно у овој кривичноправној ствари је да ли је окривљени напред наведену опојну дрогу неовлашћено преносио ради даље продаје, или је пак, она била намењена за његову личну употребу. Првостепени суд је ценио и у потпуности прихватио као стручно и објективно физичко-хемијско вештачење НЦКФ од 04.12.2020.године, на основу кога је утврђено да супстанца која је била упакована у 25 пакетића и која је привремено одузета од окривљеног представља осушене делове биљке канабис, која у себи садржи тетрахидроканабинол – ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3 %, те да се и канабис и ТХЦ налазе на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци ("Службени гласник РС" бр.38/19 од 31.05.2019.године), а који налаз и мишљење странке током поступка нису оспориле.

Првостепени суд је надаље ценио и у потпуности прихватио као стручан и објективан налаз и мишљење судског вештака за област информационе технологије Саше Крстића из кога је утврдио садржину СМС порука, позива, конверзације и контаката, као и одређених фотографија које су се налазиле у телефону који је привремено одузет од окривљеног. Првостепени суд је у вези са изнетим ценио садржину размењених порука преко апликација "Viber" и "WhatsApp" у повезаности са одбраном окривљеног и са исказом сведока ГГ. Окривљени у својој одбрани што потврђује у свом исказу и сведок ГГ, тврди да се порука окривљеног упућена сведоку ГГ дана 23.10.2020.године односи на њиховог друга кога они зову "...". Из осталог дела њихове конверзације која се обавља 23.10.2020. године такође произилази да они разговарају о набавци сканка и то тако што окривљени пита ГГ "Оћеш да ти донесем за ... онај?", а након питања ГГ, одговара "сканк". Окривљени са ГГ разговара о набавци

сканка и у преписци од 29.11.2020.године тако што пита ГГ: “Јел ти треба неки сканк”? Надаље из садржине преписке окривљеног са лицем меморисаним као “...” од 22.10.2020.године и 19.11.2020.године, као и конверзације са лицем са бројем телефона ... дана 13.03.2020.године и 14.03.2020.године, затим са лицем “...” преписка од 19.11.2020.године (који му шаље поруку: “Дај шунку за паре”), са лицем “...” преписка од 07.11.2020.године (“Имаш мусе неку сад у ово доба”), а окривљени одговара: “Има”, након тога лице га пита: “Сканк или”, а окривљени одговара “Има оба и дођи до ...”, преписка са лицем “...” од 22.02.2020.године (окривљени му шаље поруку: “Јел имаш ауто ти или другар. Ако оћете да се исцимате стигла нова шунка онда и спаковаћу ти више”), са лицем “...” преписка од 01.11.2020.године када му окривљени шаље поруку: “Бато има достава за оно најбоље, баш добра за седамдесет” и порука од 01.11.2020.године: “Јел имаш да ме пос негде по неки сканк добар”. И поред чињенице што је окривљени своју преписку са ГГ објаснио наводећи да су разговарали о њиховом другу, целокупна остала преписка која је овде наведена указује да се ради о порукама које се односе на промет опојне дроге, па тако када контакт “...” пита у поруци окривљеног: “Јел имаш ти или неко други”, он одговара са “ја”, суд је прихватио тврдњу окривљеног и сведока ГГ и да се порука од 23.10.2020.године односи на њиховог друга кога зову “...”, јер није било других доказа који би указивали да се она односи на продају опојне дроге, односно да окривљени овом поруком нуди опојну дрогу за “...”, што у разговорном језику представља назив за новчаницу од 1.000,00 динара и мада остала цитирана преписка указује да се конверзација води око промета опојне дроге. Када се садржина свих порука, па и без наведене цене у повезаности са чињеницом да је код окривљеног критичном приликом дана 03.12.2020.године у доњем вешу пронађено 25 пакетића приближних појединачних нето маса, те да према налазу и мишљењу судског вештака психијатра др Бојане Кеџман окривљени није зависник од употребе опојних дрога, да код њега не постоје симптоми токсикоманске зависности од опојних дрога, да је код њега током живота присутно повремено конзумирање марихуане, то јасно указује да је окривљени АА опојну дрогу неовлашћено преносио ради даље продаје.

Стоји чињеница да се напред цитиране поруке не односе на дан 03.12.2020.године када је окривљеном стављено на терет да је неовлашћено преносио супстанце које су пронађене за опојну дрогу, што је истакао бранилац окривљеног и током поступка и у жалби. Међутим, вештачењем од стране вештака за информационе технологије издвојена је и преписка критичног дана 03.12.2020.године са лицем меморисаним “...” са броја телефона ... који шаље поруку окривљеном: “Јел би погурао брата са том твојом амнезијом”, окривљени му одговара: “Где си ти” а “...” му одговара: “Ево ме бураз у Земуну, послао бих другара да узме”. Из садржине ове преписке када се иста цена у повезаности са чињеницом да су наведеног дана код окривљеног у означеном возилу полицијски службеници пронашли 25 пакетића опојне дроге канабис, а што окривљени и не оспорава, те у повезаности са исказом сведока ГГ који је навео да је са окривљеним заједно понекад пушио марихуану приликом дружења, да је окривљени њему давао марихуану, односно да се он како каже гребао од њега, да је окривљени њега питао и да донесе марихуану за њиховог заједничког друга ДД, кога они зову “...”, те га је окривљени и питао “Јел ти треба неки сканк?”, па када се све то цени са ранијом конверзацијом и са контактима који су наведени у вештачењу Саше Крстића, то је првостепени суд извео правилан закључак да је окривљени критичног дана 03.12.2020.године у возилу у којем је заустављен неовлашћено ради

продаје преносио 25 кесица са укупно 16,228 грама опојне дроге канабис (марихуану) која у себи садржи тетрахидроканабинол у масеном уделу већем од 0,3 %, које кесице су имале приближно исту масу, а није прихватио његову одбрану да је он наведену опојну дрогу том приликом држао у мањој количини за сопствену употребу. Чињеница да се овакав закључак суда заснива, између осталог и на доказима који датирају и пре критичног догађаја не представља прекорачење оптужбе, како се неосновано наводи у жалби браниоца окривљеног. Када се има у виду и начин паковања опојне дроге, у више истоврсних кесица приближне нето масе, у прилог оваквом закључку суда говори и недоследна одбрана окривљеног, јер је у истрази рекао да је од укупно 18.000,00 динара које је дао за куповину наведене опојне дроге 6.000,00 динара припадало његовом другу који му је тај износ дао, док је на главном претресу овај део одбране изменио наводећи да је он то рекао по савету браниоца и да целокупан новац припада њему, првостепени суд овај део његове измењене одбране није прихватио из разлога што када се иста цени у повезаности са садржином мобилног телефона окривљеног и конверзацијом која је напред цитирана, првостепени суд изводи правилан закључак да је окривљени одбрану на главном претресу у погледу ове чињенице изменио из разлога што и овај део раније одбране указује да је он вршио промет опојне дроге.

Првостепени суд је у вези са изнетим ценио чињеницу да је окривљени доставио доказ да је био стално запослен у фирми оца почев од августа 2020.године, да је остваривао месечну зараду од око 30.000,00 динара, па је нашао да ово није од одлучујућег утицаја на другачији закључак суда да и поред чињенице што је у предузећу оца био пријављен и остваривао извесну зараду, то не доводи у питање закључак суда да је окривљени критичном приликом ради продаје преносио опојну дрогу, како је то ближе и наведено у изреци побијане пресуде, о чему је и у образложењу исте дао детаљне, јасне и аргументоване разлоге.

Првостепени суд је ценећи одбрану окривљеног прихватио оно што је и објективно потврђено-да је код њега критичном приликом дана 03.12.2020.године у доњем вешу од стране полицијских службеника пронађено и привремено одузето 16,228 грама опојне дроге канабис – марихуане која је била размерена у 25 кесица приближно исте масе, међутим није прихватио његову одбрану да је ова опојна дрога била намењена за његову сопствену употребу из разлога који су напред наведени, налазећи да је оваква одбрана окривљеног усмерена на избегавање кривичне одговорности за тежу правну квалификацију кривичног дела које му се оптужницом ставља на терет.

Одбрана окривљеног да је опојну дрогу набавио тако што је дан пре хапшења по договору однео једном пријатељу у Руму новац за куповину наведене дроге од 18.000,00 динара, а затим следећег дана 03.12.2020.године поново ишао у Руму како би преузео опојну дрогу која му је и одузета није у свим деловима поткрепљена исказом сведока ББ који је оба пута возио окривљеног у Руму. Наиме, ценећи исказ сведока ББ првостепени суд је утврдио да је овај сведок као и окривљени сагласно изјавио да су ишли два пута у Руму, тако што је сведок возио окривљеног и претходни дан и дана 03.12.2020.године када је код њега пронађена опојна дрога. Међутим сведок ББ у свом исказу наводи да је из разговора са окривљеним АА схватио да је на дан када је ухапшен ишао да да неком човеку новац, а да је он мислио да је то новац за грађевинске радове, а што је у супротности са одбраном окривљеног који је навео да је

дан раније дао новац за опојну дрогу, па је суд исказ сведока ББ прихватио, с тим што сама чињеница да ли је окривљени новац дао претходног дана или тог дана није од утицаја на другачију одлуку суда у вези са доношењем закључка о кривици окривљеног за кривично дело које му се оптужницом ставља на терет.

Првостепени суд је за утврђено чињенично стање и у образложењу побијане пресуде насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Далибора Катанчевића дао детаљне, јасне и аргументоване разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд као другостепени.

Првостепени суд је подводећи утврђено чињенично стање под правну норму закључио да су се у радњама окривљеног АА стекла сва законска, како објективна, тако и субјективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ за које дело га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао детаљне, јасне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побија се првостепена пресуда због повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да је казна затвора у трајању од 3 године исувише ниска, при чему првостепени суд уопште није одлучивао о опозиву условне осуде јер је неспорно да је окривљени у време проверавања по условној осуди а која му је изречена пресудом Првог основног суда у Београду К бр.165/20 од 21.02.2020.године извршио ново кривично дело, будући да је кривично дело из побијане пресуде извршио дана 03.12.2020.године чиме је првостепени суд повредио одредбу члана 67 став 1 КЗ, стога је предложено да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеном претходно опозове условну осуду и узме као утврђену казну затвора од три месеца из те пресуде, а потом му за кривично дело из побијане пресуде утврди казну затвора у дужем трајању, али не краћем од 3 године и 4 месеца, а затим га осуди на јединствену казну затвора у дужем трајању.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА такође се побија првостепена пресуда због одлуке о казни и истиче да је иста превисоко одмерена поготово у ситуацији што извршење кривичног дела од стране окривљеног није доказано, при чему окривљени живи у породичном домаћинству и својим радом доприноси издржавању породице, па се стога и предлаже у жалби блаже кажњавање.

Апелациони суд у Београду је ценио изнете жалбене наводе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду па је нашао да су исти основани у погледу повреде кривичног закона, обзиром да је првостепени суд повредио одредбу члана 67 став 1 КЗ имајући у виду да је окривљени АА у време проверавања по условној осуди која му је изречена пресудом Првог основног суда у Београду К бр.165/20 од 21.02.2020.године извршио ново кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и то дана 03.12.2020.године, па је стога Апелациони суд усвојио жалбене наводе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду и побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном претходно опозвао условну осуду по пресуди Првог основног суда у Београду К бр.165/20 од 21.02.2020. године због кривичног дела из члана 246а став 1 КЗ и казну затвора у трајању од 3 месеца му узео као утврђену, а потом је узимајући као правилно

утврђену казну затвора у трајању од 3 године, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим, ценећи све олакшавајуће околности на страни окривљеног и то да се ради о релативно младом човеку, његове личне прилике, као и држање пред судом, док је од отежавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени до сада један пут осуђиван за истоврсно кривично дело у односу на кривично дело које је предмет овог кривичног поступка, окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 2 месеца у коју казну му је у смислу одредбе члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору, као и на мери забране напуштања стана, налазећи, а имајући у виду степен повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног да ће се јединственом казном затвора у трајању од 3 године и 2 месеца остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док се супротни жалбени наводи браниоца окривљеног којима се предлаже блаже кажњавање, оцењују као неосновани.

Осим наведеног по оцени Апелационог суда у Београду такође је правилна одлука првостепеног суда којом је према окривљеном АА изречена и мера безбедности одузимања предмета и то 16,228 грама опојне дроге марихуане, као предмета извршења кривичног дела чије одузимање је по закону обавезно.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 459 и 457 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић